

boligafdeling i mange, mange år, hvor kommunen har haft anvisningsret til 25 pct., men nu lige pludselig får det til 50 pct., så må vente, hvis de ønsker at bo nøjagtig i den boligafdeling, som de har søgt til.

Med hensyn til salg af boliger så ved hr. Keld Albrechtsen, at det er et forsøg, vi taler om; det er måske op til 5.000 boliger ud af 470.000. Både boligafdelingen, kommunen og boligorganisationen skal jo være enig, hvis en bolig skal sælges til tredjemand.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved vi jo rent faktisk ikke, hvor mange der vil blive solgt; det er jo kun et gæt fra ministerens side. Ministeren har jo skrevet til Boligudvalget, at hvis man vil udstykke og sælge lejligheder i de afdelinger, hvor der er store sociale problemer, f.eks. i Gellerupparken, så kan man gøre det, selv om det medfører meget store tab og man ikke kan få inddækket lånene. Så vi ved jo ikke, hvor mange lejligheder der går tabt på den konto.

Men ministeren bekræfter altså også, at den afvisning, der sker af beboere, der f.eks. søger til Gellerupparken, så kan komme til at medføre, at der kommer til at stå lejligheder tomme. Det har ministeren i virkeligheden stået og bekræftet.

Så er mit spørgsmål: Hvor skal de mennesker, der bliver afvist, så bo? Er det så sådan, at i samme øjeblik de er blevet afvist, står der en anden lejlighed, som de gerne vil bo i? Er det sådan, det skal forstås? Eller skal det forstås sådan, at de bare bliver afvist, og så må man se, om man efterfølgende kan løse deres boligproblem? For det er sådan, jeg læser regeringens udspil.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu er det jo sådan, at hr. Keld Albrechtsen plejer at læse Bibelen ligesom en vis anden herre.

Det er jo ikke sådan, at folk står uden tag over hovedet. Det, vi nu forsøger sammen med de kommunale parter, sammen med gode folk ude i området, er at prøve at gøre noget ved det, som også Det Radikale Venstre sætter fokus på i debatten i dag, og det er at prøve at imødegå den her ghettoisering, prøve på at fordele de familier, der er ressourcetsvage, så folk, der er ressourcetsvage, ikke flygter ud af et område. Selvføl-

gelig skal de ikke stå uden tag over hovedet; man skal finde en anden lejlighed til dem.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tak for redegørelsen og modtagelsen af forslaget.

Jeg forstår godt, at økonomi- og erhvervsministeren benytter chancen til at fremlægge regeringens eget forslag ved den her lejlighed, men jeg håber også, at ministeren vil have forståelse for, at jeg selvfølgelig gerne vil vide, hvad årsagen er til, at regeringen ikke kan støtte det her forslag, for så vidt jeg kan se, ligger de to forslag jo meget godt i tråd med hinanden.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Som jeg allerede har redegjort for, kan jeg sige, at jeg mener, at det her er lige smalt nok i forhold til det, regeringen gerne vil på det her område. Med Jørgen Nue Møller i spidsen for en programbestyrelse og flere penge, 100 mio. kr., som er sat af i en pulje, som skal gå til kvarterløft og andre ting, mener jeg faktisk, at vi kan tage debatten.

Det er selvfølgelig et godt initiativ, Det Radikale Venstre er kommet med; jeg mener bare, at det er for smalt. Regeringens forslag går længere, går dybere, og jeg mener, det er bedre, og det er derfor, regeringen støtter sit eget forslag.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Så vidt jeg kan se, er den store forskel mellem det her forslag og regeringens eget forslag, at vi vil tvinge kommunerne til at bruge anvisningsretten. Som vi ser det, har kommunerne i mange år efterhånden haft muligheden for at bruge anvisningsretten meget mere fleksibelt, end de gør i øjeblikket, og siden kommunerne så at sige ikke af sig selv bruger de muligheder, der er inden for den eksisterende boliglovgivning, så er vi parate til at tvinge kommunerne og sige, at i det øjeblik, man står med områder med store boligsociale problemer, så skal kommunen være forpligtet til at sikre, at der sker en spredning af de sociale problemer.

Man kan også sige det på en anden måde: at kommunen skal være forpligtet til at sørge for, at i de boligområder, hvor der bor mennesker med få sociale problemer, bliver ledige lejlighede-